

A Széchenyi Társaság emlékplakettjének átadása 2008. szeptember 19-én az MTA Dísztermében

Hofher József SJ laudációja

Küldetésről beszélni a management, az effienciencia, a világháló korszakában egy életpálya megítélésénél különös elvárásnak tűnik. A fogalom létezése és szükségessége megkérdőjeleződött, sokak számára talán csupán elavult, esetleg idealista kategória. Ha szeretnénk meghatározni a küldetés fogalmát, a definícióban mindenképpen olyan fogalmakat, értékeket kéne szerepeltetni, mint a felelősségvállalás, az ember szeretete, a másik ember, egy kisebb közösség, esetleg egy ország szolgálata, áldozatvállalás, kitartás, hűség stb., de mindenképpen tettekben megnyilvánuló minőségeket kéne felsorolni.

Hofher József jezsuita szerzetes esetében, akit sokan személyesen ismernek Magyarországon, a templomokból, rádióból, televízióból, újságokból, joggal beszélhetünk a küldetésről.

Hofher József Budakeszin született 1953-ban, ahol alapfokú iskoláit is végezte. Gimnazista éveinek végén hallotta meg az isteni hívó szót, amelyre igennel válaszolt. A Hittudományi Akadémián teológiai licenciátusi fokozatot szerzett, majd a Székesfehérvári egyházmegyében szentelték pappá. Budapest Pesthidegkúton, majd Csepelen dolgozott káplánként. Ebben az időben támadt fel benne a szorosabb elköteleződés vágya, és érlelődött meg benne a szándék a szerzetesi élet vállalására.

1992-ben lépett a jezsuiták soraiba, a Jézus Társaságba. A szegedi szemináriumban töltötte a következő éveket novíciusként, volt a szeminárium spirituális és a novíciusmester segítője. 1997-ben az ún. harmadik próbáció idején kezdte meg szociális munkáját a hajléktalanok között és szerzett ez irányú tapasztalatokat Berlinben és Münchenben is.

Nemrégiben hallottam egy előadását. Eredeti és ettől forradalmi egyházképet ábrázolt, amelyben a szegénység, a teljes azonosulás a rászorultakkal hitelesen jelent meg. Szó szerint értette és érteémezte a Biblia szavát: „Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, nekem teszitek.” A legkisebbek egy csoportja, a cigányság felé fordult intellektusával, szívével, akaratával és szeretetével.

1998-2000-ig a Szegedi Jezsuita nevelésben novíciusmesteri feladatot kapott, és ezután kezdődött életében az a szakasz, amely megváltoztatta az életét. Ekkor kezdte a cigányság körében végzett misszióját. Először a Miskolc-Sajó menti kistérségben, majd Kispesten végül Csobánkán. A cigányok valódi esélyeiért, a Teremtő elgondolása szerinti egyenlőségért dolgozott és dolgozik a cigányság

körében. Az ehhez szükséges szakmai kompetenciát a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Mentálhigiéné Intézet posztgraduális képzésében szerezte meg. Ezt követően alapította meg rendtársaival a Szeretet Iskoláját Tápiószecsőn. Jelenleg Kispest plébánosa és Budapest Magdolna negyedében a VIII. kerületben folytatja a cigányság pasztorációját, és irányítja a Szeretet Iskolát.

A Szeretet Iskola tevékenységéről készült film egyik megrázó jelenetében egy 40 év körüli cigány asszony kidolgozott kezének mutatoujjával követte egy könyv betűit. Hanganként rakosgatta össze a szavakat, és könnyes szemmel mesélt élete nagy álmáról, hogy kis unokájának egyszer egy teljes mesét el tudjon olvasni.

Hofher József 2005 óta a Párbeszéd Házában rendi testvéreivel cigánypasztorációs műhelyt vezet. A kezdeményezéssel segíteni kívánják a romológiai kutatások eredményeinek gyakorlati alkalmazását a pasztorációban. Ösztönzik a családra épülő oktatási, pasztorális, kulturális értékeket átörökítő formák kidolgozását, és törekszenek a cigány kisebbség kulturális értékeinek bemutatására, népszerűsítésére a társadalom felé.

Lelkipásztorként, a cigányság misszionáriusaként, gondolkodó és tetre kész állampolgárként az egészségügyi rendszer összeomlását, mely a szegény rétegeket érinti a legerősebben, nem nézhette tétlenül. Más hatékony eszköze nem lévén rendtársával, Vértesaljai Lászlóval éhségstrájkba kezdett. Életáldozattal próbáltak tenni sok millió honfitársunkért. Köszönjük ezt az áldozatot is, mely tudjuk, nem volt hiábavaló.

Ahogy Hofher József eddigi munkásságával és személyes példájával bizonyította, a Szeretet leleményes.

A Széchenyi Társaság elnöksége, és tagsága, sok keresztény és magyar ember nevében kívánjuk, hogy a jövőben is legyen lendülete, bátorsága, kitartása fáradhatatlanul szolgálni a legkisebbeket, a társadalom peremére szorultakat, akik mindig lesznek közöttünk. Kívánjuk, hogy a jövőben is dolgozhasson erős hittel, soha sem fogyatkozó reménnyel, és igényes szeretettel.

Kőrösiné dr. Merkl Hilda